Dosar nr. 8871/2/2016

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A - CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
SENTINŢA CIVILĂ NR. 1034
Şedinţa publică de la 23 martie 2017
Curtea constituită din :
PREŞEDINTE - MIRELA DANCIU
GREFIER - ELENA SĂFTESCU

Pe rol se află soluţionarea acţiunii în contencios administrativ promovată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul IONESCU ION, având ca obiect *constatarea calităţii de lucrător/colaborator al securităţii (OUG nr.24/2008).*

La apelul nominal făcut în şedinţă publică a răspuns reclamantul CNSAS prin consilier juridic .... , cu delegaţie de reprezentare aflată la fila 8 din dosarul cauzei, şi pârâtul Ionescu Ion prin avocat .... cu împuternicire avocaţială aflată la fila 165 din dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, după care:

Verificându-şi competenţa, conform dispoziţiilor art. 131 C.pr.civ., Curtea constată competenţa generală, materială şi teritorială de soluţionare a cauzei în raport de dispoziţiile art. 11 alin. 1 din OUG nr. 24/2008 şi, nefiind cereri prealabile de formulat, acordă cuvântul pe propunere de probe.

Reclamantul CNSAS, prin consilier juridic, solicită admiterea probei cu înscrisurile depuse la dosarul cauzei.

Pârâtul Ionescu Ion, prin apărător, arată că este de acord cu probele solicitate de partea adversă şi, la rândul său, solicită proba cu înscrisuri, precum şi proba testimonială cu martorul .... indicat în întâmpinare, prin proba testimonială dorind să dovedească faptul că pârâtul nu a colaborat cu Securitatea, nu a semnat de bunăvoie, ci a fost a fost constrâns să semneze acele procese-verbale şi să cedeze o cameră. Precizează faptul că martora .... este soţia pârâtului, precum şi faptul că aceasta a participat la discuţii şi tot ea a fost şi motivul constrângerii, în acest sens pârâtul fiind ameninţat că, în situaţia în care nu va ceda camera în vederea supravegherii clădirii de vis-a-vis, urmare a accidentului în care a fost implicată, soţiei i se va întocmi dosar penal şi va fi arestată.

Reclamantul CNSAS prin consilier juridic arată că se opune probei testimoniale solicitată de pârât, în primul rând, pentru că relaţia cu Securitatea era o relaţie conspirată, nefiind îngăduit ca acest lucru să fie public, şi mai mult decât atât, deconspirarea acestei legături era un motiv de excludere din reţea, aspect faţă de care apreciază că este irelevantă pentru cauza de faţă mărturia martorului propus.

Având cuvântul în replică, apărătorul pârâtului precizează faptul că este adevărat că astfel de legături nu erau publice. Or, acesta este şi motivul pentru care martorul propus este soţia pârâtului având în vedere că locuiau în aceeaşi casă, ştia ce se întâmplă şi care au fost motivele pentru care pârâtul a cedat respectiva cameră.

Faţă de dispoziţiile art. 315 alin. 1 C.pr.civ., care prevăd faptul că nu pot fi martori soţul, fostul soţ, logodnicul ori concubinul, raportat la alin. 2 al aceluiaşi articol, care prevede că ar putea fi ascultate ca martor astfel de persoane, respectiv soţul, fostul soţ, logodnicul ori concubinul, în situaţia în care ambele părţi convin în acest sens, Curtea pune în discuţie ascultarea în calitate de martor a soţiei pârâtului în raport de dispoziţiile art. 315 alin. 1 C.pr.civ., care în principiu stabilesc că astfel de persoane nu pot fi ascultate ca martori.

Faţă de aspectul pus în discuţie de către instanţă, reprezentantul *reclamantului CNSAS* arată că se opune.

Deliberând asupra probatoriului, în temeiul dispoziţiilor art. 255 raportat la art. 258 C.pr.civ., Curtea urmează a încuviinţa pentru părţi proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind concludentă, pertinentă şi utilă soluţionării cauzei.

În ceea ce priveşte proba testimonială cu martorul .... , probă solicitată de către pârât, în raport de dispoziţiile art. 315 alin. 1 C.pr.civ., care stabilesc faptul că nu pot fi ascultaţi ca martori, între altele, soţul, precum şi faţă de opoziţia părţii adverse la ascultarea acestei persoane în calitate de martor, Curtea urmează a respinge proba testimonială solicitată de către pârât.

Nemaifiind cereri de formulat, Curtea pune în discuţie, din oficiu, calificarea excepţiei inadmisibilităţii invocată de către pârât ca fiind apărare de fond având în vedere faptul că, prin intermediul acestei excepţii, au fost prezentate veritabile apărări de fond cu privire la neîndeplinirea condiţiilor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, iar nu o excepţie procesuală propriu-zisă, care ar fi presupus blocarea soluţionării pe fond a litigiului.

Pârâtul Ionescu Ion, prin apărător, solicită calificarea excepţiei inadmisibilităţii ca fiind apărare de fond, iar nu o excepţie procesuală propriu-zisă, precum şi unirea şi soluţionarea acesteia odată cu fondul litigiului.

Reclamantul CNSAS, prin consilier juridic, arată că nu se opune calificării excepţiei inadmisibilităţii invocate de către pârât ca fiind apărare de fond.

În raport de dispoziţiile art. 22 alin. 4 C.pr.civ., Curtea califică excepţia inadmisibilităţii invocată de către pârât ca fiind apărare de fond având în vedere faptul că în susţinerea acestei excepţii au fost prezentate argumente care se circumscriu neîndeplinirii condiţiilor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 pentru a se reţine calitatea de colaborator al Securităţii în sarcina pârâtului, şi, nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, constată cauza în stare de judecată şi acordă cuvântul în dezbateri.

Reclamantul CNSAS, prin consilier juridic, solicită admiterea cererii astfel cum a fost formulată. Consideră că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute pentru stabilirea calităţii de colaborator al Securităţii în cazul pârâtului. Astfel, acesta, în perioada 1985-1988, a avut o colaborare cu Securitatea care s-a materializat prin punerea la dispoziţie, în mod voluntar, a imobilului pe care îl deţinea cu scopul înlesnirii activităţii de culegere de informaţii de la reţeaua informativă aflată în subordinea Securităţii. Solicită admiterea acţiunii. Fără cheltuieli de judecată.

Pârâtul Ionescu Ion, prin apărător, solicită respingerea cererii având în vedere toate aspectele dezvoltate pe larg în cuprinsul întâmpinării, precum şi faptul că această cameră care a fost predată organelor de securitate a fost cedată datorită constrângerilor la care a fost supus pârâtul. De asemenea, solicită să se aibă în vedere faptul că niciuna dintre notele depuse la dosarul cauzei nu poartă semnătura pârâtului, că în niciuna dintre notele respective pârâtul nu este menţionat ca fiind prezent la aceste întâlniri, precum şi că acesta nu a declarat niciodată nimic şi nici nu a dat informaţii despre o altă persoană. Pentru toate motivele dezvoltate pe larg în întâmpinare, solicită respingerea cererii. Fără cheltuieli de judecată.

Curtea declară dezbaterile închise şi reţine cauza în pronunţare.

C U R T E A,

Deliberând asupra cauzei de faţă, constată următoarele:

Prin **cererea** de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanţe la data de sub nr. **8871/2/2016**, reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ionescu Ion, să se aprecieze asupra calităţii acestuia de colaborator al Securităţii.

În motivare, reclamantul a arătat că pârâtul ocupă funcţia de membru al Consiliului local Căpreni, judeţul Gorj, astfel încât, în conformitate cu prevederile art. 3 lit. g) coroborat cu art. 5 alin. 1 teza II din OUG nr. 24/2008, Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a verificat din oficiu, sub aspectul constatării calităţii de lucrător al Securităţii sau de colaborator al acestuia.

Aşa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/1/1163/13.06.2016, precum şi din înscrisurile ataşate acţiunii, domnul Ionescu Ion a fost recrutat în calitate de gazdă a casei de întâlniri, sub numele conspirativ „TEIUL", în scopul „realizării unei legături conspirative cu reţeaua informativă pe linie de securitate din comuna Căpreni, cât şi pentru crearea unor posibilităţi optime de instruire, educare şi dirijare a acesteia". A semnat angajament la data de 15.06.1985.

Pentru colaborarea prin facilitarea culegerii de informaţii trebuie îndeplinite cumulativ următoarele condiţii:

1. înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua informativă să se facă prin punerea la dispoziția organelor de securitate „a locuinței sau a altui spațiu" deținut, condiție îndeplinită în cauză.

Din construcția textului de lege rezultă că este irelevantă natura informațiilor pe care rețeaua introdusă în casa conspirativă a furnizat-o Securității.

2. punerea la dispoziția Securității a spațiului respectiv să se facă în mod voluntar, condiție ce în cauză este dovedită atât prin semnarea angajamentului, cât și din consemnările ulterioare ale ofițerilor de legătură.

Spre deosebire de prima teză a art. 2 lit. b), care se referă la cei care au sprijinit fosta Securitate prin oferirea de informații, situație în care, pentru a se putea reține calitatea de colaborator al Securității, acele informații trebuie să îndeplinească două condiții (cu privire la conținut și la posibilele efecte) în această a doua ipoteză - a punerii voluntare la dispoziția Securității a unui anumit spațiu - legiuitorul nu a mai considerat necesară întrunirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității.

Calea aleasă de legiuitor se justifică prin aceea că o gazdă a unei case conspirative avea, în angrenajul Securității, un rol mult mai important decât cel al unui informator. Pentru acest motiv, legiuitorul a considerat că punerea voluntară la dispoziția Securității a unui spațiu deținut duce la reținerea calității de colaborator al Securității fără a mai fi necesară îndeplinirea altei condiții.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 3 lit. g), art. 2 lit. b), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 ale OUG nr. 24/2008 coroborate cu art. 31 alin. 1 și art. 35 alin. 5, lit. a din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S. adoptat prin Hotărârea nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile articolului 194 C.pr.civ.

În dovedire, reclamantul a depus la dosar un set de înscrisuri, în copie.

Pârâtul Ionescu Ion a formulat **întâmpinare** prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În motivare, pârâtul a arătat că a îndeplinit în perioada 1985-1988 funcția de asistent de farmacie și diriginte de farmacie, la Farmacia 109 din comuna Căpreni, județul Gorj. Farmacia aparținea Oficiului Farmaceutic Craiova, iar spațiul în care își desfășura activitatea era situat în incinta Spitalului Căpreni - clădirea noua (in care nu era decât farmacia) și care aparținea spitalului de la Târgu-Cărbunești, județul Gorj.

Pârâtul a precizat că este neadevărată afirmația conform căreia ar fi pus la dispoziție de bunăvoie spațiul din vecinătatea farmaciei unde își desfășura activitatea de farmacist.

Lucrătorii securității din acea vreme au încercat de mai multe ori înainte de anul 1985 să obțină o cameră în apropierea farmaciei, dar de fiecare dată a refuzat propunerea angajatului IPJ Gorj, cu atât mai mult cu cât acel spațiu învecinat nu-i aparținea, ci se afla în proprietatea Spitalului Targu-Cărbunești si Oficiul Farmaceutic Craiova.

Ulterior, în același an 1985, soția sa, ... a fost implicată într-un accident auto. Acesta a fost momentul pe care lucrătorii de la IPJ Gorj, prin domnul ...., l-au folosit împotriva sa și a familiei sale, ca mijloc de constrângere și de amenințare. Sub tema că vor înregistra un dosar penal pe numele soției sale și că aceasta își va pierde atât postul de profesor ,cât și libertatea, dacă nu le pun la dispoziție o cameră din spațiul alăturat farmaciei, a cedat, fiind nevoit să-și protejez soția și întreaga familie. Chiar dacă a menționat că nu deține dreptul de proprietate asupra spațiului, cu toate acestea, a fost obligat să semneze un angajament la data de 15.06.1985, conform căruia le puneam la dispoziție o cameră învecinată.

Pârâtul a menționat că niciodată nu a cunoscut activitatea propriu zisă a spațiului și nu cunoaște și nu a cunoscut nicio persoană care să fi folosit acea cameră și/sau a calității acelora, singura persoană pe care o cunoșteam fiind lt. .... din cadrul IPJ Gorj, care i-a cerut să semneze angajamentul din 15.06.1985.

Pârâtul a invocat inadmisibilitatea acțiunii, susținând că în cauză nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 pentru a se reține calitatea sa de colaborator al Securității. În acest sens, pârâtul a arătat că nu a întocmit nicio notă sau raport și nu a oferit nicio informație Securității, precum și faptul că nu s-a dovedit că ar fi desfășurat activități prin care a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, precizând că persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea aceste cerințe nu se poate reține.

Pârâtul a mai menționat că întreaga activitate desfășurată în perioadele menționate s-a desfășurat în conformitate cu legislația în vigoare și sistemul de drept, ordinea de drept existente în acea perioadă, acesta desfășurând exclusiv activitatea de asistent farmacist sau diriginte.

Pârâtul a arătat că nu a furnizat nicio informație și nu a participat niciodată la activitățile desfășurate de vreun lucrător al organelor de securitate.

Referitor la Nota de constatare întocmită de reclamant, pârâtul a arătat că, prin activitățile desfășurate, nu au fost îngrădite sub nici o formă drepturile fundamentale ale persoanelor amintite.

Pârâtul a învederat că din nota de analiză din 25.05.1987, întocmită de către lucrătorul securității Lt. .... în care se menționează că „de la recrutare, în viața personală a gazdei casei de întâlniri TEIUL nu au intervenit modificări", rezultă că viața sa personală era atent monitorizată de IPJ Gorj prin Serviciul atât anterior semnării angajamentului, cât și ulterior și nicidecum o implicare directă a sa în activitatea Serviciului I IPJ Gorj.

Din documentele depuse la dosarul cauzei rezultă fără echivoc faptul că pârâtul a fost subiectul vizat de lucrătorii din cadrul Serviciului I IPJ Gorj pentru obținerea unei locații la care aceștia să aibă acces, aspect pe care nu l-a negat, dar pentru care a fost constrâns a-l pune la dispoziția IPJ Gorj datorită amenințărilor și dorinței de a-și proteja soția și familia.

Susținerea CNSAS că punerea la dispoziție a spațiului, respectiv să se facă în mod voluntar, ar fi dovedită cu angajamentul din 15.06.1985 reprezintă o afirmație care nu poate fi coroborată cu celelalte documente depuse la dosar chiar de către reclamant.

Dovada că subsemnatul era vizat de lucrătorii securității pentru a le „permite" accesul în incinta spațiului rezultă fără echivoc din toate Rapoartele informative și chiar din Nota de Constatare a CNSAS lit. B și E în cuprinsul cărora se reține intenția de recrutare a subsemnatului în calitate de gazdă de întâlniri, anterioare angajamentului din 15.06.1985.

Pârâtul a invocat jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție exprimate prin decizia nr. 6736/2013 (decizia 5665/2010 și 2881/2011) în care s-a reținut că nu este suficientă simpla punere la dispoziția Securității a spațiului în mod voluntar pentru stabilirea calității de colaborator al Securității, fiind necesară ca această permisiune să aibă ca scop înlesnirea activității de culegere de informații de la alte persoane de către lucrătorii Securității. Atât timp cât CNSAS nu a prezentat nicio dovadă în acest sens, ci din Nota de constatare pag 2/3 privind Nota din 25.05.1987, f 11, depusă de către reclamant se arată cu nu există practic niciun material informativ de la casa de întâlniri, rezultă că această condiție nu este îndeplinită întrucât lt. .... consemnează „Din verificările efectuate și din discuțiile purtate cu persoanele din rețea nu au rezultat aspecte legate de conspirativitatea legăturii cu organele de securitate ale gazdei casă de întâlniri".

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 201 C.pr.civ.

În dovedire, pârâtul a solicitat administrare probei cu înscrisuri, cu interogatoriul reclamantului și proba testimonială cu martorul ....

Reclamantul Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității a depus **răspuns la întâmpinare** prin care a solicitat respingerea apărărilor formulate de pârât prin întâmpinare și admiterea cererii de chemare în judecată astfel cum a fost formulată.

În motivare, reclamantul a reluat, în esență, argumentele expuse în cuprinsul cererii de chemare în judecată.

În drept, au fost invocate dispozițiile art. 201 alin. (2) C.pr.civ., art. 2 lit. b), art. 3 lit. g) și art. 11 din O.U.G. nr. 24/2008.

Instanța a încuviințat și administrat pentru părți proba cu înscrisuri, apreciind-o ca fiind concludentă, pertinentă și utilă soluționării cauzei, și a respins în condițiile art. 315 alin. 1 pct. 2 și alin. 2 C.pr.civ. proba testimonială propusă de pârât având în vedere că martora propusă este soția pârâtului, iar pârâtul nu a fost de acord cu ascultarea acesteia.

Analizând actele dosarului, Curtea reține următoarele:

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reține că OUG nr. 24/2008 urmărește scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activitățile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și punerea la dispoziția mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate în art. 3, precum și a celor care își manifestă intenția de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnități sau funcții publice, actul normativ

antrenând doar eventuale consecințe de ordin moral în privința celor care au încălcat drepturile și libertățile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanței învestite cu soluționarea unei acțiuni în constatarea calității de colaborator sau, după caz, de lucrător al Securității, nu este acela de a stabili vinovații, de a aplica pedepse și de a le individualiza, nerealizând o justiție retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. și a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de lege pentru existența calității în discuție, rațiunea legii și rolul instanței fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudența C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiție și echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunțată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Așadar, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în fiecare caz în parte (în același sens pronunțându-se și Curtea Constituțională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009).

Din întregul material probator administrat în cauză rezultă ca fiind dovedite susținerile reclamantului în sensul că pârâtul Ionescu Ion a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a unui spațiu pe care îl deținea în comuna Căpreni, județul Gorj.

Pârâtul a avut prin urmare calitatea de colaborator al Securității în sensul dispozițiilor art. 2 lit. b) teza finală din OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în conformitate cu care „Colaborator al Securității este și persoana care a înlesnit culegerea de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea, precum și cei care, având calitatea de rezidenți ai Securității, coordonau activitatea informatorilor;".

Dispozițiile legale menționate mai sus reglementează ipoteza punerii la dispoziția Securității a unui spațiu fără a mai fi necesară îndeplinirea altor condiții pentru reținerea calității de colaborator al Securității, neprezentând relevanță modalitatea în care persoana deține acest spațiu, cu sau fără titlu valabil.

În sensul legii, pentru reținerea calității de colaborator al Securității era necesar ca înlesnirea activității de culegere de informații de la rețeaua de informatorii să se facă prin punerea la dispoziția securității a locuinței sau a altui spațiu deținut, și punea la dispoziție să se facă în mod voluntar.

În persoana pârâtului sunt pe deplin îndeplinite aceste condiții, probele administrate în cauză demonstrând punerea în mod voit, la dispoziția Securității, a unui spațiu în perioada de referință.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța are în vedere înscrisurile depuse de reclamant la dosar, respectiv rapoarte și note de analiză din care rezultă modalitatea concretă de colaborare, iar dintre aceste înscrisuri în primul rând angajamentul olograf dat de pârât în data de 15.08.1985, conform căruia acesta a fost de acord să pună la dispoziție organelor de securitate o cameră (din imobilul situat în comuna Căpreni, județul Gorj, în care își desfășura activitatea profesională de asistent de farmacie și diriginte de farmacie) pentru rezolvarea unor probleme de serviciu.

De asemenea, împrejurarea că pârâtul nu deținea în proprietate imobilul în care se afla camera pusă la dispoziția organelor de Securitate, ci acest imobil se afla în proprietatea Spitalului Târgu-Cărbunești, și nici nu era chiriașul acestui imobil, contractul de închiriere fiind încheiat de proprietar cu Oficiul Farmaceutic Craiova, nu este de natură a infirma îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008 întrucât, în calitate de diriginte al farmaciei din comuna Căpreni, acesta gestiona punctul farmaceutic, inclusiv imobilul în care se desfășura activitatea acestuia. În această calitate, pârâtul a deținut imobilul și putea lua hotărâri cu privire la modalitatea de utilizare a spațiului, aceasta fiind contextul în care a permis punerea unei camere la dispoziția organelor Securității în vederea desfășurării activității de informare.

Curtea observă că pârâtul s-a apărat susținând că a fost forțat să accepte colaborarea cu Securitatea și să semneze angajamentul întrucât a fost amenințat că soția sa, ce fusese implicată într-un accident rutier, va face închisoare și își va pierde locul de muncă.

Însă, Curtea observă că în cauză nu sunt incidente dispozițiile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008, care reglementează o situație de excepție în care persoana care a furnizat informații Securității nu este considerată colaborator.

În acest sens, Curtea reține că, fiind o normă de excepție, prevederile art. 2 lit. b) teza a II-a din OUG nr. 24/2008 sunt de strictă interpretare și aplicare, neputând fi extinse și la alte situații de fapt ce nu se circumscriu direct normei legale.

De asemenea, Curtea reține că, pentru a fi incidente aceste prevederi, este necesar ca informațiile să fi fost cuprinse în declarații, procesele-verbale de interogatoriu sau de confruntare, date în timpul anchetei și procesului, în stare de libertate, de reținere ori de arest, pentru motive politice privind cauza pentru care a fost fie cercetată, fie judecată și condamnată. Or, în cauza de față, nici pârâtul și nici soția acestuia nu au fost judecați și condamnați pentru motive politice, nefiind îndeplinită situația premisă prevăzută de textul legal anterior citat.

Nu în ultimul rând, Curtea observă că pârâtul a susținut că nu a dat note informative și nu a suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului, însă aceste apărări sunt irelevante în cauză întrucât calitatea pârâtului de colaborator al Securității nu a fost invocată prin prisma primei ipoteze reglementate de art. 2 lit. b) din OUG nr. 24/2008, ce consta în furnizarea de informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care vizau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, ci prin prisma penultimei ipoteze reglementate de acest articol, respectiv prin înlesnirea culegerii de informații de la alte persoane, prin punerea voluntară la dispoziția Securității a locuinței sau a altui spațiu pe care îl deținea.

Așadar, pentru a constata dacă pârâtul are sau nu calitatea de colaborator al Securității, Curtea nu are a analiza dacă acesta a furnizat informații organelor Securității, care era conținutul și efectele acestora.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, apreciind ca fiind întrunite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG nr. 24/2008, Curtea va admite acțiunea și va constata calitatea de colaborator al Securității în privința pârâtului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Admite acțiunea promovată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII**, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **IONESCU ION**, cu domiciliul ales la cab. av. .... în București, ... sector 6.

Constată că pârâtul a avut calitate de colaborator al Securității.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare, cererea pentru exercitarea căii de atac urmând a fi depusă la Curtea de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată în ședință publică azi, 23 martie 2017.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA Cont. adm.
PREȘEDINTE,
Mirela Danciu
Prezenta copie, fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanțe Nr. 2871/2/2016 se legalizează de noi.
GREFIER ȘEF

GREFIER,
Elena Săftescu

S-a anulat chitanța/foaia de vărsământ Nr. ..../ .... în suma de .... lei
GREFIER ȘEF

Red./thred. MD
4 ex./ 19.04.2017

Def. - în rămânere la 11.05.2017